

'Sexting gebeurt op elke school'

Seksuele voorlichting was lange tijd gericht op preventie. Niet ziek worden en vooral zorgen dat niemand over je grenzen gaat. Daarbij moesten met name meisjes leren hoe ze zich moesten verdedigen en jongens hoe je een condoom afrolt. Maar tijden veranderen.

Met name smartphones en sociale media bieden jongeren nieuwe speelruimte om te experimenteren. Ook stellen de vele #MeToo-bekentissen een groot maatschappelijk probleem aan de kaak. Hoog tijd dus voor een seksuele opvoeding die verder kijkt dan het voorkomen van ellende.

Ouders van nu, maar ook docenten van nu, zijn de eerste generatie die jongeren grootbrengt in een digitale wereld. Dat is al een uitdaging op zich. Dat kinderen in die wereld ook hun seksualiteit verkennen, maakt het voor ouders en scholen soms best ingewikkeld.

Twee derde van de jongeren heeft te maken gehad met 'sexting'. Het gaat dan om het versturen en/of ontvangen van seksueel getinte berichten. Een op de acht jongeren heeft wel eens een naaktfoto van zichzelf verstuurd. De cijfers laten zien dat deze vorm van seksueel contact is ingeburgerd. Het is dan ook opvallend dat scholen niet direct staan te springen om leerlingen hierover aan het woord te laten of media hierover te woord te staan. Een directeur licht toe: „Het gebeurt op elke school. Onze concurrent wil niet aan het artikel meewerken. Als ik dat wel doe, gaan ouders de indruk krijgen dat het bij ons wel speelt en niet bij die keurige school verderop.”

Respect

Seksualiteit raakt aan de sociale veiligheid van kinderen. Bij Stichting School & Veiligheid is daarom aandacht voor seksualiteit op school. De stichting handelt in

ILLUSTRATIE FREEPIK/
HEDSKE VOCHTELOO

67% van de jongeren heeft wel eens te maken gehad met sexting

opdracht van het ministerie van OCW en ondersteunt scholen bij het ontwikkelen van een pedagogische visie op het gebied van seksueel (overschrijdend) gedrag. Marinus Schouten is adviseur seksuele integriteit. „Je ziet dat het thema vaak is weggezet bij één vak dat gegeven wordt door één docent, maar dat er verder niet veel oog voor is. Er wordt gehandeld bij een vervelend incident, maar preventief gebeurt weinig. Bovendien is de voorlichting gericht op het individu. Dat is niet voldoende. Het gaat erom leerlingen bewust en verantwoordelijk om te leren gaan met hun eigen gender en seksualiteit en die van de ander.

Dat vat eigenlijk alles samen. Respect voor je lijf en voor relaties. Dat red je niet met een paar lessen, dat moet blijken uit het schoolklimaat.”

Zo weten scholen nog lang niet altijd wat ze moeten met uitgelekte naaktfoto's. „Meisjes worden vaker geblameerd wanneer ze hun eigen naakt versturen. Maar ook wanneer hun foto's worden doorgestuurd aan derden krijgen zij de schuld.” Zonder toestemming doorsturen van andermans naaktfoto's is strafbaar, maar de heersen-

de moraal legt de verantwoordelijkheid bij meisjes.

Dat geldt ook nog steeds voor grensoverschrijdend gedrag. Een kwart van de meisjes is wel eens gedwongen tot seksuele handelingen. „Alleen meisjes weerbaar maken is niet genoeg. Maak jongens verantwoordelijk.” Dat een vijfde van de jongens ook te maken heeft gehad met dwang, laat opnieuw zien dat de focus op meisjes en hun weerbaarheid niet de juiste is.

Interactie

Marinus Schouten: „Het is belangrijk oog te hebben voor de intimiteit die binnen een schoolgebouw heerst. Er is constant interactie en dat roept gevoelens op. Ook seksuele.” Hij heeft het niet alleen over leerlingen onder elkaar. „Docenten zouden met elkaar moeten kunnen praten over die interacties. Het afgelopen jaar stond er vrijwel elke dag een berichtje in een plaatselijke krant over een incident tussen docent en leerling. Doen of het niet bestaat leidt tot onwenselijk gedrag.”

Grenzen verkennen is onderdeel van een normale seksuele ontwikkeling. Ze overschrijden ook. Aan opvoeders de schone taak hierin te begeleiden. Laat kinderen zien en voelen wat respectvol gedrag is. Geen dubbele moraal. Binnen die veiligheid kunnen jongeren ontdekken hoe seks voor iedereen op z'n allerleukst kan zijn.

Yanaika Zomer

'Er moeten meer mannen in zorg werken'

Hij werkte jarenlang in de Haarlemse horeca. Toen al had Koen Weijens (28) een droom: hij wilde ambulancechauffeur worden. Het liep iets anders, maar: de droom bestaat nog steeds.

De vader van zijn toenmalige vriendin, die bij de Viva-zorggroep werkte, opperde dat de zorg iets voor hem zou kunnen zijn. Drie maanden later, de Ilmuidenaar was toen 23 jaar, werkte hij in het Reindahuis in Haarlem, in de ouderenzorg. Nu volgt Weijens bij het Nova College in Haarlem de opleiding Verzorgende IG (Interne Gezondheidszorg) op mbo-3 niveau. Hij werkt in verzorgingshuis De Rijk in Bloemendaal. Zijn dagelijkse werkzaamheden bestaan uit wassen, douchen, aankleden en medicatie verstrekken. „Bijvoorbeeld paracetamol geven, maar ook morfinepleisters plakken.” Is hij nu een man met een vrouwenberoep? Onzin, vindt hij. „Er zouden meer mannen in de zorg moeten werken. Daar heb ik onlangs nog campagne voor gevoerd.” Waarom heeft Koen voor de zorg gekozen? „Vanwege de diversiteit”, klinkt het overtuigend. „Je kunt alle kanten op.” Hoe is het met zijn droom om ambulancechauffeur te worden? „Dat idee heb ik nog niet laten varen. In de zorg kun je doorgroeien.”

Koen Weijens

Leeftijd: 28

School: Nova College Nova Haarlem.

Richting: Verzorgende IG (mbo-3), derdejaars.

Droombaan: ambulancechauffeur.